

צמיאה נבשי

גליון 46

מועדי כניסת השבת

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6.55	ירושלים: 8.12
תל-אביב: 7.10	תל-אביב: 8.14
חיפה: 7.03	חיפה: 8.16
ביתר עילית: 7.10	ביתר עילית: 8.12
	רבינו תם: 8.49
הגין החמה: 5.39 סוף זמן ק"ש למג"א: 8.29 סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.05 סוף זמן תפילה למג"א: 9.51 סוף זמן תפילה להגר"א: 10.15	

פרשת נשא תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"וַתְּחַל רוּחַ יְהוָה לַפְעֻמוֹ" (שופטים יג' כה')

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

- אנא, תן
- לי אמונה
- שלמה באמת,
- שלא אירא
- ולא אפחד
- משום דבר.
- וחרף הגזרות
- הנוראות
- המתחדשות
- על עמך בית
- ישראל מדי
- יום ביזמו,
- אאמין בך
- אמונה שלמה,
- שאתה מוכן
- ומזומן
- לעשות עמנו
- כלאבותינו
- בימים ההם
- בזמן הזה נסים
- ונפלאות עד
- אין חקר ועד
- אין מספר.

עיקר בריאת העולם הייתה לגלות יראתו ומלכותו "יראת ה' טהורה עומדת לעד" צריך לדעת שיש רק יראת ה', צריך רק ליראה מזה, רק לפחד מזה, לא לפחד מאף אחד, משום אדם, לא מהמון, לא מפרעה, לא מנאצים, צריך רק יראת ה' אסור שתהיה שום יראה לא משר לא מאדון לא מנגב לא משודר לא ממחבל. כל הבריאה כולה היא בחינת מלכות שמגלה את מלכות ה' בעולם, כל הבריאה אומרת "ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד" – חוץ מה' שום דבר לא קיים אין מחבלים אין רוצחים אין כלום.

רבנו אומר דבר ראשון לעבודת ה' שלא יהיה שום פחד! העיקר מה שתקבלו ממני שלא יהיה לכם שום פחד, הרבי לא צריך פחדנים הרבי לא סובל מוגי לב, מה אתה פוחד? יש ה' בעולם! ה' חי וקים! יש צדיקים, יש משה רבינו יש יהושע בין נון הם מושלים פה בעולם, הם הראשי ממשלה. אם אדם רוצה להצליח בעבודת ה', אם אדם רוצה להצליח באיזה שהוא דבר, אז דבר ראשון שלא יהיה לו שום פחד, שום זיק של פחד. אומר ר' נתן שפירא (מגלה עמוקות) שהפחד זה הטומאה הכי גדולה בעולם, שאדם פוחד זה פירוש שאין לו שום אמונה. לכן שיש לאדם פחד אז הוא צריך לעקור אותו מהשורש.

אומר רבינו בתורה רמט "עיקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתיירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו" – אדם חייב להיות גיבור חיל אדם חייב שיהיה לו אומץ לב בלי סוף, שתהיה לו גבורה בלב שיהיה אמיץ לב ואז יוכל לנצח את כל המלחמות שלו וזה בחינת "איזהו גיבור הכובש את יצרו", כי דבר ראשון זה להתגבר על המחשבות הרעות להתגבר על ההסתכלויות הרעות. וזה מה שכתוב על שמשון הגיבור "ותחל רוח ה' לפעמו בין צרעה ובין אשתאול" שבאותם המקומות צלחה עליו רוח ה' ולבש גבורה ובא לו חוזק ותוקף בלב, שם באותו המקום הוא שיסע את האריה ועשה גבורות נוראות.

אומר רבי נתן שבשעה שהשליכו את דניאל לגוב האריות אז המלך שאהב את דניאל מאוד ולא רצה שיהרג, התפלל שיהיה איזה נס שהבור שדניאל היה בתוכו יתכסה ולא יהיה גלוי. כי אם הבור יהיה גלוי אז יש סיכוי שיורקו על דניאל חיצים. המלך ידע שהאריות לא יזיקו לו, הוא ידע שדניאל צדיק, הוא היה בטוח שאריות לא יטרפו אותו אבל הוא פחד שאדם ירה בו חץ. אבל דניאל לא התבלבל מכלום הוא שמר על האמונה שלו, דניאל אמר אם ה' שומר אותי מאריה אז הוא ישמור אותי גם כן מחץ. ואילו המלך אמר מחץ אני מפחד! מאריה אני לא מפחד. ועל זה שואל ר' נתן מה ההבדל בין חץ שיורה אדם לאריה? – מסביר ר' נתן שאדם רואה חיה אז הוא יכול לשמור על האמונה שלו, אפילו אם אריה מתנפל עליו אז הוא יצעק "שמע ישראל" עם כל האמונה עם כל הכח והוא יבטל את הפחד מהאריה, כי אריה לא יכול להפיל את האדם מהאמונה. להיפך כשהוא רואה את האריה אז הוא מקבל עוד יותר אמונה בה', הוא צועק לה' יותר חזק וה' גם מציל אותו מהאריה. – אבל אם בא בן אדם ומכוון עליו חץ והבן אדם הזה הוא רוצה, כופר הוא אדם בלי אמונה הוא רשע, אז הוא יותר גרוע מאריה מכיוון שהוא יכול להפיל אותו מהאמונה. מסביר ר' נתן הרי הרוצח הזה הוא שד הוא בכלל לא בן אדם הוא מלא כפירה, והכפירה שלו מקרינה על האדם שהוא הולך לרצוח ונדבקת בו, והאדם מתבלבל מהכפירה, מההקרנה הזו. ואומר "מה פתאום הורגים אותי? מה עשיתי?" הוא מתמלא קושיות באמונה וזה מה שמפיל את הבן אדם מהאמונה מהצעקה לה'. אבל אם אדם מתגבר על המחשבות האלה על הפחדים האלה אז אפילו שיבוא לאדם רוצח נאצי עם אקדה מולו ויצעק לו "אני יורה בך" ואתו אדם ישאר זך באמונה נקי באמונה אז שום דבר אי אפשר לעשות לו.

כמו שמספרים סיפור אמיתי מהשואה – שעמד נאצי אחד לירות באיזה יהודי העמיד אותו מול הקיר ואמר לו "עכשיו אני הורג אותך" אמר לו אותו יהודי אתה לא יכול להרוג אותי! רק ה' יכול להרוג אותי! כעס אותו נאצי ואמר הנה אני הורג אותך! הנה אני יורה בך! אמר לו אותו יהודי – זה ה' יורה בך! זה לא אתה! אמר לו הנאצי אני יורה! אני מחליט! אמר לו היהודי לא! זה רק ה' רק ה' יכול לירות, אני לא מפחד ממך. אותו נאצי השתתק וברח כל עוד נפשו בו, הוא חשב אם הכול זה ה' אז אני לא מוכן להיות השליח של ה'. אותו יהודי עבר את כל המלחמה עבר את הכל וידע שהכול זה ה' אין כלום חוץ מה' ובזכות זה ניצל.

כל מה שעובר עלינו 120 שנה כל מה שעובר עלינו זה רק נסיונות. נסיונות עם נאצים עם מחבלים עם רוצחים עם גזרות קשות. וצריך לגלות את האמונה החבויה בלב, לגלות את האמונה שלא ניפול בדעתנו משום שר משום אדם משום שונא, צריך להתחזק באמת שיש רק ה', ולעמוד על האמונה שה' אחד והכול דימיונות הכול בטל ומבוטל, והעיקר להאמין בצדיק האמת, להאמין בכוח צדיק שיכול להשפיע כזו אמונה שיש רק ה' יכול להאיר כזו אמונה, יכול לגלות את נקודת האמונה. כי לבד קשה להגיע לכזו אמונה רק מי שהוא דבוק בצדיק אמיתי אמיתי, או הצדיק יכול לעורר אותו לאמונה הזאת ולפתח אותה שבאמת יוכל להשתמש עם נקודת האמונה הזאת, כי הצדיק הוא כולו ביטול לה' אין לו מציאות, אין לו שום ישות הוא נמצא בביטול לה' יתברך, אין לו פחד משום דבר, ומי שזוכה להגיע לכזה צדיק ולקבל מהצדיק את הביטול הזה את האמונה הזאת שזה דרגה גבוהה ונוראה מאוד אז על ידי זה כולם יכרעו ויפלו לפניו, כל השונאים כל הנאצים כל המחבלים כולם יכרעו ויפלו הם וכל דכויצא בהם.

פני מלך

צדיקים לא שוכחים את ה'

ותסתדר והכל יהיה מצויק, כי אז אף פעם לא תתפלל, כי הכל הולך לך. לכן, כשארם הכל הולך לו, הוא צריך לפחד מאד מאד. יש אמנם אנשים צדיקים שהכל הולך להם בגשמיות, אך הם לא שוכחים את ה'! כי הם לא טובלים את הגשמיות. הם מואסים בגשמיות. אין להם נחת מזה, נהיה להם יבש בלב, יש להם הכל אבל הם מרגישים שאין להם כלום. הכל יש להם. בעל, אשה, בית יפה, משכורת טובה, ילדים מוצלחים, הכל מצליח להם והכל נהדר והם מרגישים רע. כי הנשמה רוצה עוד משהו, רוצה משהו אחר. אבל בדרך כלל זה לא קורה, בן אדם

אנשים שחיים בעולם חושבים שהעולם נברא בשביל שנאכל, נשתה, נתלבש, נסתדר. נהנה מזה ונהנה מזה. יש דברים שצדיקים: צריך בית, צריך פרנסה, ואחר כך בנים, שיהיו לי ילדים מוצלחים, שיצליחו בלמודים, שיהיו בחדרים טובים, בנות שתהיינה במוסדות טובים, שנחתן אותן כמו שצריך. בקיצור, גם אם כולם חושבים שגם ה' יהיה לו נחת רוח מכל זה, עדיין המושג הזה שיהיה להקב"ה נחת רוח, שזה בעצם כתוב לפני כל מצוה: לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתה, זה דבר רחוק מאד מבני אדם. לדעת שבאמת הכל צריך להיות לכבוד הש"ת. המצב הכי

זה "וישמך ישורון ויבעט". יש לו הכל אז זה לא טוב. כשארם חסר לו משהו, אז הוא בוכה, הוא אומר: אוי ווי, תתנו לי מה שחסר לי, והוא לא יודע שה' אומר: אוי, אני בעצם הכיתי לרגע הזה, לרגע הזה שאתה תרגיש שחסר לך ואז תצעק אל ה'.

טוב של האדם הוא זה כשהוא נמצא במצבים הכי קשים. כי כשהולך לו וזורם לו והכל טוב, אז הוא במצב מאד קשה. למה? כי כשהכל הולך לו טוב הוא לא זוכר את ה'. בפשטות הוא לא זוכר. "ואכלת ושבעת ורם לבבך". ה' אומר אני פוחד לתת לך לאכול הרבה, אני פוחד שתהיה לך כזו משכורת גדולה

פרפראות התורה

"יברך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנך ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" (ו', כד'-כו')

"יברך" בחינת פרנסה ועשירות וקדושה, שלא נצטרך לעשות שום עסק וכו', רק הממון והפרנסה יהיה נמשך לנו בחסדו ית' לבד בבחי' "ברכת ה' היא תעשירך" (משלי י', כב'), וזהו "וישמך" מן המזיקין שהם בחי' יראות הנפולות, שיהיה נשמר מהם, רק יזכה ליראה קדושה, שהיא מדת "שמור", כי ע"י היראה זוכין לחסד (ליקו"ת ד'), שעי"ז זוכין לפרנסה בלי יגיעה, וזה "יאר ה' פניו אליך ויחנך" - בחי' הארת פנים בחי' הארת הרצון, וזה "ישא ה' פניו אליך" - בחינת צדקה, שעי"ז ייקר נשיאת הפנים בחי' "אני בעדך אחזה פניך" (תהלים יז', טו'), וזהו "וישם לך שלום" - בחי' מרבה צדקה מרבה שלום, כי עיקר התיקון ע"י הצדקה, שעי"ז זוכין לרצון, שעי"ז זוכין ליראה שהוא כלי לקבל החסד, שעי"ז זוכין לברכת ה' בחסדו, ואין צורך לעשות שום עסק, שכל זה כלול בברכת כהנים, כי כהנים דייקא צריכין לברך ברכה זאת, כי הם בחינת חסד, בחי' "עולם חסד יבנה" (תהלים פט', ג'), בחי' "ואתם כהני ה' תקראו" (שעיה סא', ו'). (ברכת השחר ה', סד')

"נשא את ראש בני גרשון" (ד' כב')

פרשת "נשא" הנקראת לרוב בשבת שלאחר חג השבועות, היא הגדולה ב-22*8=176 פסוקים, שמונה פעמים כפול מספר אותיות ה-א"ב (אריכות זו נגרמה, בעיקר, בשל הבאת שנים עשר קטעים, החוזרים ונשנים בניסוחם הלשוני, על המתנות שהביאו נשיאי השבטים לחנוכת המזבח במדבר. נשאלת השאלה, מדוע חזרת התורה ומפרטת אצל כל אחד משנים-עשר הנשיאים את פרטי המתנות שהביאו למשכן? הרי ידוע לנו, שאין בתורה מלים מיותרות, והכול שקול ומדוד בפלט מדויק. אם כן, מדוע לא כתבה כאן התורה בלשון קצרה: "ביום השני הקריב נתנאל בן צוער, נשיא יששכר, כמשפט הקרבן אשר הקריב נחשון בן עמינדב? וכיוצא בכך יכולה הייתה התורה לכתוב על היום השלישי, ועל כל שאר הימים, שבהם התנדבו לחנוכת המזבח. אלא - אומרים חז"ל התורה באה ללמדנו, שאף אחד מהנשיאים לא חיקה את מעשה הברו, שקדם לו בהבאת נדבתו. ואף על-פי שלכאורה נראה אותו הסדר במתנות שהביאו שנים-עשר נשיאי השבטים - הקריב כל אחד מהם את קרבנו בכנות פנימית משלו, ובהתעוררות עצמית ומקורית... (בני ציון)

סיפור לפרשה

"וזאת תורת הנזיר..."

חסידי אחד שחכמתו הייתה קטנה מיראתו, התפאר פעם באזני הצדיק רבי ישראל מרוז'ין, שהוא מסגף עצמו בסיוגופים קשים עד מאד כדי לזכות לגילוי אליהו הנביא. כשראה שאין הצדיק מגיב לדבריו, החל החסיד לתאר בהתרגשות רבה את מנת הסיוגופים שהוא נטל על עצמו: שום משקה אינו פיו, כי אם מים! בנעליו נעוצים מסמרים, הדוקרים את כפות רגליו; ובעתות החרף - המשיך ואמר - אני מקיים מדי יום "גלגול שלג" - מתגלגל ערום על השלג, כדי לסגף את גופו) ובכל בקר אני סופג על גבי ארבעים מלקות. נתחך הצדיק רבי ישראל מרוז'ין, ורמז לחסיד, שיתקרב לחלון החדר. עתה הושיט הצדיק את אצבעו לעבר החצר, שם עמדה מרכבה רתומה לסוס גדול, ואמר לו: הנה, בעל-חיים זה, שעומד שם בחצר, אף הוא אינו טועם שום משקה, אלא מים, ו"בנעליו" (פרסותיו) נעוצים מסמרים, והוא סובל מ"גלגולי שלג" בחורף, וסופג מדי יום על גבו יותר מארבעים מלקות - ובכל זאת לא נשתנה כהוא זה: היה סוס ונשאר סוס... (בני ציון)

שבת שלום!

"דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל"

בשנת תרצ"ג (1933) הוכתר רבי יצחק קוטובסקי כרב ראשי בקהילת יוהנסבורג שבדרום אפריקה. כעבור זמן מה הוברר לרב, שיהודים רבים בקהילה מחללים שבת בפרהסיה (לעיני-כל), אוכלים מאכלות אסורים, ונכשלים גם באיסורי תורה אחרים. כמה מהם, שהיו כהנים, היו באים לבית הכנסת בשבתות ובחגים, והיו עולים לדוכן לברך את המתפללים "ברכת כהנים", כמצות התורה. פנה הרב קוטובסקי אל גיסו, רבי חיים גרודזקי בשאלה, כיצד עליו לנהוג במחללי השבת בפרהסיה, הבאים לבית הכנסת, ועולים לדוכן עם שאר הכהנים: האם ראוי למנוע מהם לברך את הקהל? שהרי קבעו הפוסקים שמומר לחלל שבת בפרהסיה הוא כמו מומר לעבודה זרה, ולא ישא כפיו עם הכהנים. או שמא ראוי להקל כאן, משום שעוברי עבירה אלה עושים זאת מחוסר ידיעה על גודל האיסור, והם בבחינת "תינוקות שנשבו"? השיב רבי חיים עוזר לגיסו, ואמר לו: לפי הדין, וודאי שהכהנים המחללים שבת בפרהסיה אינם ראויים לעלות לדוכן, ולברך את קהל המתפללים. אולם, בכל זאת אני מורה היתר שלא לרחות אותם. שכן, רבים מהם עלולים לשכוח שהם כהנים, ויבואו הלילה לשאת נשים, הפסולות לכהונה, ואף להיטמא למתים. ועוד אמר רבי חיים לגיסו, הרב קוטובסקי: כאשר הכהנים עולים לדוכן, ומברכים את העם ב"ברכת כהנים", חודרת בלבם ההכרה שהם מזרע אהרן הכהן, ואפשר שהכרה זו תביא אותם בעתיד לתשובה שלימה...

לעילוי נשמת
ברשה
בת פרידה ז"ל

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים טולדנו
בן אסתר ז"ל

לרפואת
חזיר החמים
בן תנה חייז

יוסף זיו בן רחל חייז
העלה ושמתה
ברוחניות וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א

לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666755 ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי